

ȘCOALA DE SUBOFITĂRI DE POMPIERI ȘI PROTECȚIE CIVILĂ
„PAVEL ZĂGĂNESCU”
BOLDEȘTI

FOAIE PENTRU SUFLET

„Acum când se schimbă anii și sufletul nostru urcă munții și se revarsă în sufletul colindelor, acum când fiecare ne simțim mai buni, mai înțelepți și mai aproape de adevărurile lumii – pacea, dragostea, bucuria pâinii – rup o ramură de brad și vă semăn cu miremele Bucegilor și vă doresc sănătate, noroc, lumină și prietenie întinsă pe un mileniu.”

FĂNUȘ NEAGU

**Craciun
2011**

Hristos Se naște, slăviți-L !

În zilele de sărbătoare ale Nașterii Domnului, se înalță glas puternic de mărturisire a adevărului că acum două milenii Dumnezeu a coborât pe pământ. Hristos-Dumnezeu s-a născut, după trup, prin puterea Duhului Sfânt, din Preacurata Fecioară Maria, a viețuit printre noi, oamenii, ne-a cunoscut durerea și bucuria, a murit și a înviat pentru noi. Acesta este adevărul fundamental al credinței creștine. În acest adevăr descoperim rostul vieții noastre cu greutățile ei numeroase, cu frumusețile ei adânci.

Hristos Se naște, slăviți-L !

Hristos din ceruri, întâmpinați-L !

Hristos pe pământ, înălțați-vă !

În aceste cuvinte, Biserica vestește și actualizează evenimentul crucial al istoriei și anume coborârea lui Dumnezeu printre oameni. "La plinirea vremii", cum spune Sfântul Apostol Pavel, adică la timpul potrivit, Fiul lui Dumnezeu S-a întrupat, a luat chip de om, a trăit într-un context concret, în sânul unei familii, alături de mama Sa și de bătrânul Iosif, în mijlocul unui neam anume.

El a propovăduit Evanghelia împărăției lui Dumnezeu, a pățimit, a murit și a înviat.

Toate acestea s-au petrecut pentru ca omul să descopere calea viețuirii autentice pe pământ, să cunoască taina împărăției lui Dumnezeu Tatăl și, prin Hristos în Duhul Sfânt, s-o dobândească aici, ca pregustare, și pe deplin în veșnicie.

La Nașterea Domnului

Se lasă peste creștinătate binecuvântata veste a Nașterii Mântuitorului...

Sfânta sărbătoare coboară și asupra neamului românesc, aducând lumini de ceară. În lungul drum al zilei către noapte oamenii și soarta lor se confundă prin mărturisirea bucuriei vieții fără de prihană a Celui ce va să fie. După ce au dereticat prin curți și prin case, femeile pregătesc cele de trebuința trupului, spre a găti bucate alese pentru familie și oaspeți dar și cele de trebuința sufletului pentru milostivirea sărmanilor.

Înduioșați de Nașterea Împăratului în ieslea cea săracă, toți creștinii își sporesc faptele milei creștine, ale iubirii de aproapele, bucuria comuniunii întru dragoste începând să semene a minune. Pentru că, dacă dragoste nu e, nimic nu e...

Se apropie Crăciunul...

Lumina lină a iubirii își anunță intrarea în lume prin steaua călăuzitoare a Bethleemului, făcând universul martor al mântuirii. Dumnezeu alege ca intrarea sa în lume să se facă după legile firești, ale nașterii din pânțece de Maică, nenuntită însă de bărbat. Alegerea locului este pe măsura iubirii fără de măsură.

Alaiul împărătesc este doar imaginea smerită a condiției umane. Alături de îngeri se află păstorii, iar în preajma Pruncului – animalele din staul. Magii sau prinții vin să i se închine.

Fecioara cea Sfântă se bucură cu lacrimi, copleșită de măreție, iar blândul Iosif trăiește binecuvântarea dumnezeiască.

Se face liniște... acum, chiar și oamenii aprigi redevin ființe smerite și iubitoare.

Dumnezeu coboară printre noi...

"Sculati gazde, nu dormiti !"

Sărbătorile creștine ale *Nașterii Domnului*, *Anului Nou* și *Bobotezei* au în viața credincioșilor o semnificație aparte. Ele trezesc rezonanțe afective de înaltă sensibilitate și de puternică intensitate, creând o atmosferă de bucurie și un farmec cu totul specifice în trăirea religioasă. La aceasta contribuie în cea mai mare măsură tradiția veche și scumpă a colindelor, care înfățișează evenimentul de extraordinară importanță al venirii în lume a Fiului lui Dumnezeu întrupat, într-un nimb de deosebită frumusețe și duioșie.

Ca parte integrantă a folclorului religios, colindele prezintă o valoare neprețuită prin originea și mai ales prin vechimea lor. Ele reprezintă cântecul nostru strămoșesc și una din cele mai vechi forme de manifestare a folclorului religios românesc.

Colindele, "aceste minunate creații populare", s-au păstrat din generație în generație și au răsunit în fiecare an, fără întrerupere, în casele creștinilor, în noaptea sfântă a Nașterii Domnului, sub luceafărul de argint al păcii, în seara de Anul Nou și la alte sărbători, îndatinându-se, răsnândindu-se și fiind nelipsite din manifestările religioase ale credincioșilor noștri.

*Viflaime, Viflaime
Viflaime, Viflaime
Cum de n-ai primit în tine
Pe fecioara Maria
Să nască pe Mesia.*

*N-ai primit tu Viflaime
În casele tale bune,
Să-I dai un pic de sălaș
Celui mai scump copilăș.*

*N-ai știut tu Viflaime
Cu câtă dragoste vine
Cea mai sfântă-ntre fecioare,
A Domnului născătoare.*

*Pat moale și scutece
I-au dăruit vitele,
Lumină I-a oferit
O stea de la răsărit.*

*Peștera cea-ntunecoasă
A fost a Domnului casă
La venirea sa în lume,
Din vina ta Viflaime.*

CRACIUNUL - terapia care uneste familia

Crăciunul este sărbătoarea familiei de pretutindeni, având ca model *Familia Sfântă de la Nazaret* cu pruncul I isus, Maria și Iosif în prim plan.

Dintre toate sărbătorile Crăciunul este sărbătoarea lui, *a fi împreună*.

În jurul pomului se adună toată familia de la străbunici până la nepoți. Spiritul **Crăciunului** îi reunește pe toți, fiindcă, în mod firesc, de sărbători ne simțim mai aproape unii de alții.

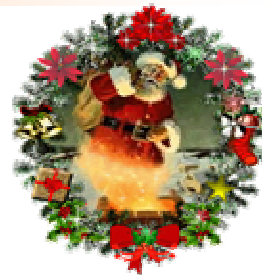
A fi împreună presupune a simți ceva ce înseamnă cu adevărat să iubești. Atunci când simți nevoia de a fi alături de celălalt, de a te bucura împreună, de a dăru și de a primi, de a sta la masă împreună, de a retrăi acele momente de magie. Când dimineața găsești sub pom cadouri de la Moș Crăciun.

Perioada Sărbătorilor de iarnă reactualizează momente ale copilăriei noastre. Când mama și bunica pregăteau tot felul de bunătăți. Când în casă se împleteau miresme de scorțișoară, vanilie, brad, portocale. Nostalgia și dorul de casa copilăriei noastre ne trimit automat în mijlocul familiei. De aceea, simțim nevoia de a fi alături de cei dragi.

Cadoul pe care îl dăruim nu are nici o semnificație dacă nu este însoțit de o îmbrățișare.

Indiferent de ce conține pachetul, schimbul de trăiri, acea conversație de la suflet la suflet din momentul îmbrățișării constituie cadoul în sine.

Dar, pentru a putea transmite această emoție este absolut necesar ca noi să simțim același lucru.

Rețetă de Crăciun

Se iau 12 luni și se curăță foarte bine de amărăciune, mândrie, ură, invidie, frică, irascibilitate și stres.

Se împarte fiecare lună în 28 - 31 zile, după caz, astfel că proviziile să ajungă exact 1 an !

Fiecare zi se prepară separat:

- ⇒ 1 parte muncă,
- ⇒ 1 parte liniște,
- ⇒ 1 parte veselie și umor.

Se mai adaugă

- ⇒ 3 linguri optimism,
- ⇒ 1 linguriță toleranță,
- ⇒ o priză de bun simț

și ... o picătură de speranță !

Peste aluatul astfel obținut se toarnă apoi dragoste din belșug !

Preparatul gata făcut se împodobește cu un buchețel de curaj și încredere în sine.

Se servește zilnic, cu bucurie, la o ceașcă de cafea înviorătoare și cu încredere inepuizabilă în Dumnezeu!

Prezenta rețetă nu se compensează, ea este gratuită și se transmite liber, însoțită de

La mulți ani !

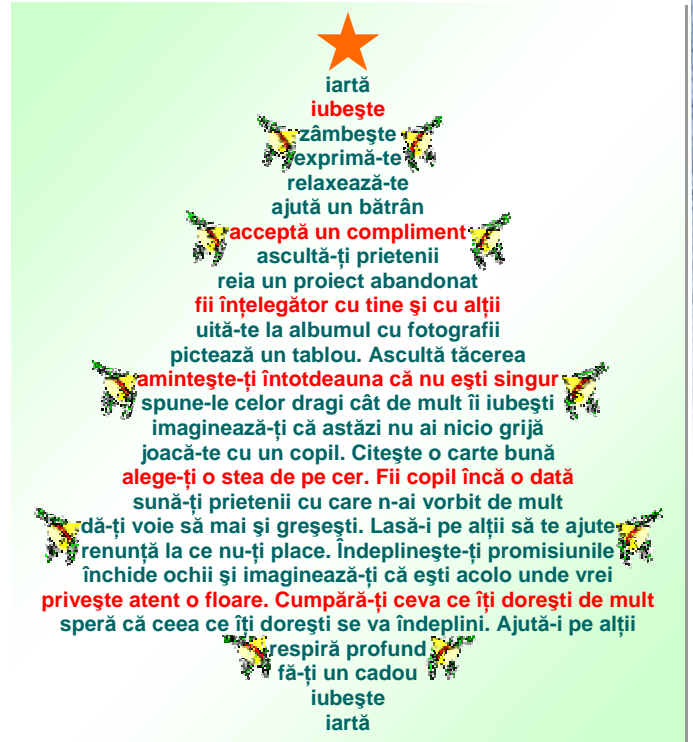
SIMBOLURI ale CRĂCIUNULUI

Fermecătoarele simboluri ale Crăciunului sunt la fel de răspândite pe cât sunt de încântătoare. Împreună, ele denotă pace, fericire și spiritul de generozitate ce a ajuns să fi asociat cu această zi, care celebrează nașterea lui Iisus Hristos. Crăciunul este perioada cadourilor, când sufletul omului se scaldă în strălucirea păcii și în bunăvoință. După cum știm cu toții, aceste simboluri sunt atârinate într-un brad, care mai este decorat cu becuțe pălpâitoare, munți de beteală, metri întregi de panglici și confeti din plin, pentru a simula zăpada de afară. Multe dintre ele simbolizează sentimente de foarte bun augur.

Pomul de Crăciun este nelipsit din casele noastre în timpul sărbătorilor de iarnă și reprezintă probabil simbolul principal al Crăciunului.

Dar puțini sunt cei care știu că bradul de Crăciun își are originile într-o tradiție antică păgână, și anume aceea a bușteanului ars.

Bușteanul, semn al forței și solidarității se ardea în fața întregii familii, acest rit simbolizând atât arderea trecutului cât și interpretarea semnelor viitorului. Astfel, scânteile care săreau din buștean reprezentau întoarcerea zilelor lungi, darurile sugerau abundență, iar cenușa era strânsă și împrăștiată pe câmp pentru a avea o recoltă bogată. Toate aceste simboluri le regăsim astăzi în bradul de Crăciun: luminițele și lumânările sunt de fapt scânteile, globurile și decorațiunile reprezintă speranța de reînnoire, iar beteala aurie și argintie simbolizează părul zânelor bune.

Steaua a fost semnul ceresc al unor promisiuni făcute cu veacuri în urmă. Dumnezeu promisese un Mântuitor, un salvator pentru lumea căzută, și unul dintre semnele împlinirii acestei promisiuni era Măreața Stea de la Răsărit. Steaua din vârful bradului sau din fereastră ne reamintește acum de dragostea lui Dumnezeu pentru omenire și de împlinirea acelei promisiuni făcute de Dumnezeu. Nenumăratele steluțe ce sclipesc în noapte - una pentru fiecare - vorbesc acum despre speranța arzătoare a întregii omeniri.

Moș Crăciun este un simbol al sărbătorii, voioșiei și generozității. Se pare că tradiția lui a început de la Sfântul Nicolae, care s-a născut în secolul al IV-lea. Este cunoscut mai ales pentru dragostea pe care o poartă copiilor și pentru sacul uriaș plin cu daruri. Moș Crăciun este acela care ne pune cadourile sub brad în fiecare an și merge cu sania trasă de reni urcând spre cer. Moș Crăciun există în sufletele noastre, în amintirile copilăriei noastre și așa va fi mereu, pentru că avem nevoie de magie, vis și fantezie.

Fii ca un înger pentru ceilalți

Energia Bunătății e ca și Energia Iubirii, formează lanțuri nevăzute care îi leagă și îi ajută pe oameni să clădească universul împreună. Întotdeauna îți vei primi răsplata, înmiiat chiar. Fiindcă totul se înregistrează și totul se răsplătește după semințele pe care le-a semănat fiecare. Fiți doar atenți la semne, cadourile pot veni pe căi nebănuite.

Ce-ar fi dacă începând de azi am da, am ști să dăm, ce-ar fi dacă începând de azi am primi, am ști să primim ?

Dați mai departe și cercul Dăruirii vă va cuprinde în perfecțiunea lui !

